

11 kwietnia - Niedziela Bożego Miłosierdzia W herbie Jego Eksceleńcji Księdza Biskupa Aleksandra Kaszkiewicza są umieszczone: kapelusz zielonego koloru (znak nadziei), ułożony w sploty sznur z sześcioma frędzlami, co wskazuje na godność biskupią, podłożony pod tarczę krzyż łaciński; tarczę herbową Biskupa Grodzieńskiego ozdabia korona - symbol zwycięstwa; litera „M” - wszystkie sprawy Ksiądz Biskup oddaje w ręce Matki Bożej oraz Serce Jezusowe, z którego wychodzą dwa promienie: Ksiądz Biskup ukazuje najszlachetniejszą prawdę o mocy Promieni Bożego Miłosierdzia oraz o tym, czego one w naszych duszach mogą dokonać. U dołu tarczy jest umieszczony półksiężyc, który nawiązuje do Matki Bożej Ostrobramskiej: Ikona MB Ostrobramskiej u dołu zakończona jest półksiężycem, co od wczesnochrześcijańskich czasów jest symbolem Bogurodzicy jako Królowej Niebios. U dołu herb wieńczy wypisana na wstędze dewiza biskupiego posługiwania: «Jesu in Te confido» («Jezu ufam Tobie»), która jest jednocześnie kluczem do interpretacji samego godła herbowego oraz zawartych w nim swoistych priorytetów pasterskiej posługi Księdza Biskupa.

†

„Bądź uwielbiony w miłosierdzia dziele przez wszystkie serca Tobie zawsze wierne”!
Z Dzienniczka św. siostry Faustyny Kowalskiej

“Niech ufa dusza wszelka w męce Pana, niech ma [w] miłosierdziu nadzieję. Bóg nikomu miłosierdzia swego nie odmówi. Niebo i ziemia może się odmienić, ale nie wyczerpie się miłosierdzie Boże. O, co za radość się pali w sercu moim, kiedy widzę tę niepojętą dobroć Twoją, o Jezu mój. Pragnę przyprowadzić wszystkich grzeszników do stóp Twoich, aby wysławiali przez nieskończone wieki miłosierdzie Twoje. ”

(Dz. 72).

“Dopomóż mi, Panie, aby serce moje było miłosierne, bym czuła ze wszystkimi cierpieniami bliźnich. Nikomu nie odmówię serca swego. Obcować będę szczerze nawet z tymi, o których wiem, że nadużywać będą dobroci mojej, a sama zamknę się w najmiłosierniejszym Sercu Jezusa. O własnych cierpieniach będę milczeć. Niech odpocznie miłosierdzie Twoje we mnie, o Panie mój. ”

(Dz. 163)

“O Boże wielkiego miłosierdzia, Dobroci nieskończona, [...] uprzedzaj nas łaską swoją i pomnażaj w nas nieustannie miłosierdzie swoje, abyśmy wiernie pełnili wolę Twoją świętą w życiu całym i w śmierci godzinie. Niech nas osłania wszechmoc miłosierdzia Twego przed pociskami nieprzyjaciół naszego zbawienia, abyśmy z ufnością, jak dzieci Twoje, czekali na przyjście Twoje ostateczne, który to dzień Tobie jest tylko wiadomy. I spodziewamy się, że otrzymamy wszystko, co nam jest obiecane przez Jezusa, pomimo całej nędzy naszej, bo Jezus jest ufnością naszą, przez Jego miłosierne Serce przechodzimy jak przez otwartą bramę do nieba!”

(Dz. 1570)